

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **Ing. T. K.**, narozen „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor územního plánování a stavebního
řádu,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti přípisu žalovaného ze dne 30. 11. 2018, č. j. 86/UPS/2018, JID:
190443/2018/KUUK/Mik,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 21. 12. 2018, kterou soud obdržel dne 28. 12. 2018, domáhal zrušení přípisu žalovaného ze dne 30. 11. 2018, č. j. 86/UPS/2018, JID: 190443/2018/KUUK/Mik, nazvaného *Sdělení – podnět na přezkum „Sdělení“ ve smyslu § 156 správního řádu*. Tímto přípisem žalovaný podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), sdělil zástupkyni žalobce Ing. A. K., že neshledal důvody pro zrušení svého sdělení ze dne 17. 4. 2018 a trvá na svých závěrech v něm uvedených. Uvedeným sdělením ze dne 17. 4. 2018 žalovaný vyřídil podnět žalobce ze dne 9. 2. 2018 žádající o uložení pokynu Magistrátu města Teplice (dále jen „stavební úřad“) k zahájení řízení podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odstranění stavby prodejny potravin Billa a prodejny nepotravinářského charakteru na pozemcích parc. č. „X“, „X“, „X“, „X“, nově podle výpisu z katastru nemovitostí na pozemcích parc. č. „X“, „X“, „X“ v katastrálním území Teplice – Trnovany. Žalovaný konstatoval, že stavební úřad předmětnou stavbu zkolaudoval, čímž akceptoval i drobné plošné odchylky, přičemž kolaudační souhlas již nelze z důvodu marného uplynutí zákonných lhůt přezkoumat.
2. Z žaloby tedy vyplývá, že se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí správního orgánu ve smyslu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

§ 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

3. Před meritorním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného aktu žalovaného v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu totiž soud v rámci správního soudnictví může přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu s odkazem na některé písmeno § 46 odst. 1 s. ř. s. usnesením odmítnout.
4. Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném aktu žalovaného věcně rozhodnout soud předně vycházel z § 6 s. ř. s., podle něhož platí, že „[z] rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon.“ Popsaný obecný důvod pro vyloučení z meritorního přezkumu soudem je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. a s § 70 s. ř. s.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný, přičemž § 68 písm. e) s. ř. s. stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, pokud se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Pojem rozhodnutí je přitom definován v § 65 odst. 1 s. ř. s. tak, že se jím rozumí úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Pokud úkon správního orgánu nespadá pod obsahové vymezení pojmu rozhodnutí, nepřichází podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v úvahu ani jeho soudní přezkum cestou žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010, č. j. 2 As 34/2008-90, publ. pod č. 2164/2011 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2005, č. j. 3 Ads 30/2004-58, publ. pod č. 1279/2007 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz).
6. V projednávané věci dospěl soud k závěru, že žalobou napadený akt žalovaného není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva či povinnosti žalobce. Soud přitom vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 As 55/2007-71, publ. pod č. 1831/2009 Sb. NSS, dostupného na www.nssoud.cz, v němž je uvedeno, že „[p]řípis, jímž správní orgán sděluje, že neshledává důvody k zahájení přezkumného řízení (§ 94 odst. 1 správního řádu z roku 2004), je pouhým sdělením úřadu straně a není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.; takový úkon je vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne jako nepřipustnou [§ 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.].“ Naprosto srovnatelná situace nastala i v případě žalobce, kdy napadený akt žalovaného představuje toliko sdělení správního orgánu, že v souladu s § 156 správního řádu neshledal důvody pro zrušení svého předchozího sdělení, jímž vyřídil žalobcův podnět požadující uložit stavebnímu úřadu povinnost zahájit řízení o odstranění stavby. Napadený akt žalovaného tedy ze své podstaty není způsobilý jakkoli zasáhnout do práv

a povinností žalobce, tudíž není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., a je tedy ze soudního přezkumu vyloučen podle § 70 písm. a) s. ř. s.

7. S ohledem na uvedené skutečnosti soud shledal, že žaloba je ve smyslu § 68 písm. e) s. ř. s. nepřijatelná, neboť se žalobce domáhá přezkoumání aktu správního orgánu, který je v souladu s § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkumu vyloučen, neboť není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve výroku I. tohoto usnesení odmítl.
8. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O případném vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť v projednávané věci dosud nebyl žádný soudní poplatek uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. února 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu